

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Det lovforslag, vi skal behandle, er meget enkelt i sin udformning, idet det jo kun omhandler et enkelt stykke i en enkelt paragraf, men alligevel kan det godt have stor betydning i hverdagen. Ved at fjerne disse fire og en halv linje fjerner man den såkaldte akademikerparagraf for uddannelsen af præster til folkekirken. Samfundsmæssigt set kan det godt siges at være et mindre område, men denne adgang til præsteembedet for akademikere uden teologisk uddannelse betyder rent faktisk, at man kan dække en tredjedel af det årlige behov for præster til folkekirken. Det er forståeligt nok, at det kan genere teologer, at andre akademikere kan få adgang til præsteembederne, specielt når man selv nu også har en vis arbejdsløshed. Ministeren skriver i bemærkningerne, at der efter akademikerparagraffen er givet 22 tilladelser til at søge præsteembeder i folkekirken. Det ville også være interessant at vide, hvor mange der har fået ansættelse i folkekirken. Det skriver ministeren ikke noget om, men det kan være, at vi kan få svaret her ved første behandling.

Det kunne også være meget interessant at vide, hvor mange teologer der har fået ansættelse uden for folkekirken. Det ville jo også give os en vis fornemmelse af, hvad denne akademikerparagraf betyder, og hvilke muligheder teologer har uden for folkekirken. Nu skal vi vel ikke føre uddannelsespolitik via et mindre lovforslag fra kirkeministeriet, men jeg synes, der er flere ting, som vi godt kan se nærmere på i udvalget.

Uddannelsen af præster til folkekirken har jo været diskuteret en hel del i årenes løb. Siden den egentlige uddannelseslov fra 1962 har vi jo gennemført den særlige uddannelse – særuddannelsen, som den hedder i daglig tale. Det var godt nok, at den startede, men det var lige så godt, at den sluttede efter det tiår, man havde planlagt den skulle forløbe i. Men det er lidt beskæmmende, at man i et efterfølgende udvalgsarbejde ikke har kunnet finde en fællesnævner ud over at udelukke nogle, hvad dette forslag jo indebærer. Men jeg kan forstå, at ministeren er ved at prøve igen med at sammensætte et nyt udvalg til at kigge nærmere på uddannelsen, og det kan vel være rigtigt, når man ikke har kunnet

finde en løsning med det, der ligger på bordet i dag.

Men tilbage til dette lovforslag. Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet og behandle det seriøst og er rimelig positive.

Karen Thurøe Hansen (KF):

På vegne af det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti, hvis ordfører i denne sag, hr. Steffensen, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg fremsætte nogle få bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Vi har nu i mere end ca. 20 år haft mulighed for at få ikke-teologiuddannede ansat i folkekirken, og det har fortrinsvis været personer med en anden akademisk uddannelse. Jeg tror ikke, det har været nogen skade til, at vi har fået en anden islæt ind i vores folkekirke. Jeg har ikke hørt røster om, at man har været utilfreds med den måde, disse præster har forvaltet deres hverv på.

Først i 1970'erne fik vi den tidsbegrænsede lov om afhjælpning af præstemangelen – hvor utroligt det end kan lyde i dag, at vi har haft præstemangel her i Danmark, var det virkelig en realitet – hvorigennem vi fik uddannet lægfolk, som vi kaldte det, til præster, og det har også vist sig at være en god islæt.

Men i dag har vi jo andre forhold – det ser helt anderledes ud med hensyn til arbejdsløsheden for teologer – og derfor har kirkeministeren nu fremsat forslaget om afhjælpning af denne arbejdsløshed.

I bemærkningerne er der et afsnit, der redegør for, hvor vanskeligt det er, selv inden for de folkekirkelige myndigheder og organisationer, at blive enige om nye ændringer, og et fornyet udvalgsarbejde er derfor nødvendigt.

Forhåbentlig skal dette udvalgsarbejde ikke vare 4 år, som det nuværende har været, særlig ikke i betragtning af, at forslaget gerne skulle træde i kraft den 1. juli dette år.

Jeg kan på det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis vegne tilsige forslaget en velvillig behandling.

Helge Sander (V):

En udvikling fra en mærkbar præstemangel i 1960'erne og 1970'erne til en betydelig ledighed blandt uddannede teologer i dag har helt naturligt fået kirkeministeren til at